

Doof.nl – De scholen zijn weer open!

28-02-2022 Famke Wildeman

Eindelijk is het dan zover, de scholen in Uganda zijn weer open gegaan. Het was zelfs nieuws in de Nederlandse kranten en op de nieuwswebsites. Want in totaal waren de scholen wel 20 maanden dicht geweest. Dat gebeurde – zo lees ik in de artikelen – (bijna) nergens in de wereld.

In een radio-interview werd iemand gevraagd: is het voor de mensen in Uganda nu een soort feestdag, dat eindelijk de kinderen weer naar school kunnen gaan? Nou, uit ervaring weet ik dat dat niet helemaal zo is. Enerzijds is er de blijdschap, omdat gelukkig steeds meer mensen zich beseffen dat onderwijs belangrijk is. Maar daarnaast komt er dan ook weer de druk van het betalen van schoolgeld. Een bijkomend probleem in Uganda is dat veel docenten inmiddels ander werk hebben gevonden en niet meer terugkeren naar hun intensieve, relatief slecht betaalde baan als docent. En dus is er nu nog genoeg om je zorgen over te maken.

‘In twee jaar maar vier maanden les gehad’

Bij ons op school zijn gelukkig alle docenten wel teruggekeerd. Zelf ben ik de eerste weken nog in Nederland, maar als ik terug ben op school, merk ik dat de flow ook weer min of meer als vanouds is. De kinderen zijn blij, er is veel levendigheid, en de meeste docenten zijn actief met de klas bezig.

Tegelijkertijd is er ook iets veranderd: alle leerlingen zijn doorgestroomd naar het volgende leerjaar. In 2020 en 2021 hebben de kinderen in totaal maar zo'n vier maanden les gehad. Veel te weinig dus om een heel leerjaar te omvatten. En toch zijn alle kinderen doorgestroomd naar een klas hoger.

Zoals altijd komen de kinderen met trots vertellen in welke klas ze nu zitten. Dat gevoel om groot te willen zijn, dat hebben deze Ugandese kinderen ook. Maar ik maak me zorgen. Zo vaak is er al te weinig tijd om hen alles aan te leren wat er volgens het lesprogramma geleerd moet worden. Daardoor gingen ze, ook voor Covid, vaak al door naar een volgende klas terwijl er leerachterstanden zijn. Hoeveel te meer geldt dat nu.

‘Nooit genoeg om het gat te dichten’

In een enkel geval is het gelukkig mogelijk om een uitzondering te maken. Ik heb inmiddels voor twee kinderen aan de bel getrokken bij de directrice, en ze heeft geaccepteerd om hen terug te plaatsen naar een jaar lager, waar ze veel beter op hun plaats zijn. Verder ga ik nu bijvoorbeeld wekelijks naar Primary 3, om met hen de woorden te oefenen die ze eigenlijk in Primary 2 hadden moeten leren. Het zal nooit genoeg zijn om het gat te dichten, maar hopelijk helpt het een klein beetje. De grote dingen kan ik vaak niet veranderen. Maar ik kan wel iets doen om een verschil te maken.

Mijn naam is Famke (Nakimuli) Wildeman, 41 jaar, en tolk Nederlandse Gebarentaal. Sinds de zomer van 2016 woon ik in Uganda. Ik werk daar als vrijwilliger op een dovenschool, Uganda School for the Deaf in Ntinda, in de hoofdstad Kampala. Ik geef les en ik zoek sponsors voor dove kinderen uit armere gezinnen. Ook onderhoud ik contacten met de tolken Gebarentaal.

© Doof.nl